

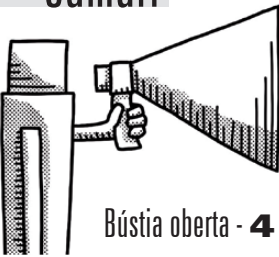

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 437 | Febrer 2025

Sumari

Bústia oberta - 4

Fem poble - 5
MOSTREM EL TALENT

Fundació la Calàndria

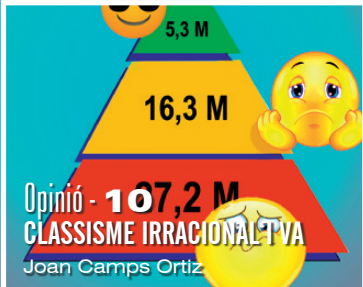
Vivències - 6
ISRAEL I PALESTINA

Pep Parés

Històries de la vila - 8
ENCÀRRECS QUE FEIEN ALS
NOSTRES CAPITANS

Joan Muray

Opinió - 107,2 M
CLASSISME IRRACIONAL T'VA

Joan Camps Ortiz

Som - 11
POTENCIA EL TEU
AUTORECONEIXEMENT

Dr. Oriol Luga

Fem poble - 12
LA SANT SILVESTRE DEL
MASNOU LA MÉS ANTIGA

Santi Duran

Anècdotes històriques - 14
EL TE DE LES CINC

Albert Vidal

Fem poble - 15
32a TROBADA DE NADONS
DEL MASNOU

Santi Duran

Veus - 20
EL PODER DE LES PARAULES

Joana Bofarull Cervera

Cròniques d'ultramar - 21
COVES DE NEPTÚ.
654 GRAONS

Joan Muray

Espai poètic - 22
APASSIONAMENT

Enric Badal

Fem poble - 24
PRIMER BANY DE 2025

Rita Duran

La cuina de l'Antònia - 27
NIUS D'OU AMB
ESPAGUETIS DE VERDURA

El Cullarot

Corresponsal del Brasil - 30
L'ESTRELLA SOLITÀRIA

Joan Maresma

Parlem de llibres - 23
GARGOTS

Pere Martí
i Bertran

Urbanisme - 28
COM ÉS LA NOVA PLAÇA
U D'OCTUBRE?

M Fabregas

El maridatge de l'Enric
ORANGE GOLD

El Rebot dels Sentits

Histories de la Vila...
del Masnou II

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Des de l'octubre de 1986 a maig del 2005

GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada 32a Trobada de Nadons del Masnou foto Martí Duran

Disseny i maquetació Estudi Santilena

Publicitat Santi 699 775 558

Imprimeix S.G. Amarant

Tiratge 2.500 exemplars

Edita Gent del Masnou

Dipòsit legal B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

Ajuntament del Masnou

Editorial

FEBRER

Un aquelarre a Washington. Utilitzo la paraula aquelarre en el més pejoratiu sentit de la paraula. El passat 20 de gener, només hi faltava Jair Bolsonaro que, pobret, uns malvats jutges no el van permetre sortir del Brasil. Però hi eren molts de la seva xusma: la italiana G. Meloni, l'argentí J. Milei, l'espanyol S. Abascal i tot un estol de la internacional reaccionària. Plegats per adular Donald Trump, alliberador dels esperits visceralers de l'economia, llençador en orris dels petits esforços aconseguits en pro de la justícia, de la lluita contra el canvi climàtic, de la pau, de tantes coses que, en lloc d'anar millorant, les veurem recular dins el nostre *civilitzat* món occidental. Perdoneu-me si no dubto el més mínim de la mala voluntat d'aquests polítics i dels magnats multimilionaris, sense escrúpols, que els donen suport.

Adéu a la social democràcia, a la democràcia cristiana, al centrisme, al socialisme i qualsevol fórmula civilitzada de convivència. Dins les nostres possibilitats, hem de batallar perquè continui sent vàlid allò de que **la democràcia és el menys dolent dels sistemes polítics** i que Europa esdevingui un baluard en defensa de la dignitat.

Tanco aquest editorial amb la **incertesa dels compliments dels pactes que donaren suport a la investidura del President Illa**, dels pressuposts de la Generalitat del 2025, d'on deriven moltes partides, que també ens afecten a nivell municipal, de com evoluciona el boicot judicial a l'amnistia, de com s'allarga fatídicament la invasió d'Ucraïna, i el genocidi d'Israel contra els palestins, malgrat la fràgil i incerta treva, i de tants altres problemes que ens angoixen com a societat.

Pel que fa al clima, el 2 de febrer, **si us plau, que plori la Candelera!**, que tornen a buidar-se els envasaments i que no sigui cert el que diu el refrany: "El febrer és molt traïdor, borrascós i *gelador*".

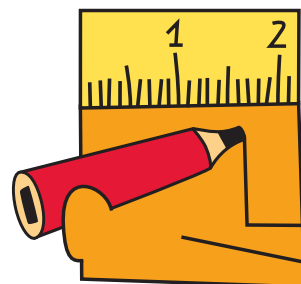
Gent del Masnou us desitja un bon mes de febrer, deixant enrere el fred rigorós de la setmana dels barbuts i gaudint de la llargària dels dies, superats els passos de pardal i de llebre. ✨

El President

FEMflocs

fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

Vols rebre
la revista
a casa?

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

beds
&
home

matalasseria Grau

Cuidem el descans de les famílies

📍 Sant Miquel 6 📞 935 551 538 📧 @matalasseria_grau

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

JUNTS I EL NEPOTISME

Aquest estiu llegia la següent notícia: *“Alfons Jiménez, parella sentimental de la nova consellera de Territori i portaveu del govern de la Generalitat socialista, Silvia Paneque, ha renunciat al càrrec de cap de gabinet del departament... la notícia de la contractació de Jiménez suscità polèmica per la seva relació sentimental amb la consellera. Junts va criticar el nomenament, acusà Paneque de nepotisme i va reclamar a Salvador Illa, que el desautoritzés”*.

Definició de nepotisme: Abús de poder en què una persona s'aprofita de la seva situació per atorgar càrrecs o llocs de feina a parents, sovint sense tenir en compte les seves capacitats personals.

Fruit de la denúncia de Junts, Alfons Jiménez va haver de renunciar al càrrec. Bona feina per part de Junts, ara que tornem a tenir Socialistes fins a l'escudella.

I vaig veure que al Masnou també hi ha assessors i més sobre costos poc justificables: per què els grups municipals tenen assessors, i què fan!?

El que em va semblar vergonyós és que l'assessor de Junts és la pa-

rella sentimental de l'actual portaveu i cap de llista de Junts (si, és clar, tots junts): un cas de nepotisme per part d'aquells que el denuncien a la Generalitat però el practiquen al Masnou... vergonyós.

Que s'ho facin mirar Junts al Masnou: caps de llista coherents i fent oposició de veritat (pèssims resultats electorals, res estrany veient qui obria i tancava la llista).

L'alternativa ja la coneixem: Esquerra manant sense escoltar, o sopa de galets socialista.

Au, feu-vos-ho mirar tots plegats i plegades.

Marta Rodríguez Mollà

HONESTUS

Reclamar transparència és allunyar l'ocult, allò que en no mostrar-se pot desvirtuar una veritat. És demanar la visibilitat d'una concordança entre la veritat d'allò que es diu i es pensa en relació amb allò que es fa. En l'exigència de transparència, les concordances i la veritat no sols han de donar-se, sinó que també han de ser vistes, mostrades, de forma que s'aprecii la “innocència”: la realitat del no “fer mal” a l'encobrir, per

exemple, que els interessos particulars s'anteposin als d'altri. La dona del Cèsar no sols ha de ser honesta sinó que ha de semblar-ho.

Tots esperem que el nostre interlocutor no ens ocultí quelcom que de fer-ho canviaria la nostra percepció d'ell: ho esperem en les relacions privades, també amb els agents socials i polítics. Anhelem que es faci cristal·lina i evident, la integritat, la rectitud i la decència, de forma que el subjecte amb el qual tractem i acordem donar-li confiança, allò que entreguem més valuós, mereixi el títol públic d'honestus, com quan a la Roma republicana, legitimaven per a càrrec públic a qui havia demostrat un compendi de virtuts.

A la nostra societat, però, no és així, ni de bon tros. I molt especial en el món de la política que sol esdevenir tot el contrari. Ho veiem dia sí i dia també: Tant és ser diputat, regidor —que pretén controlar el temps d'obertura dels contenidors de la brossa, segons el criteri personal— o , irreverent directora de residència d'avis. Tots especuladors, amic President.

Àngel Zamora i Gracia

MOSTREM EL TALENT

Fem poble

Inauguració de la programació estable en arts visuals de la Fundació la Calàndria

Fundació la Calàndria | fotos Marta Albertí

Amb la inauguració el passat 10 de gener de l'exposició col·lectiva Mostrem el Talent, la Fundació la Calàndria inaugura la programació estable de la seva sala d'exposicions per a l'any 2025.

Aquesta exposició, fruit de la convocatòria feta per la Fundació el darrer trimestre de 2024, té la voluntat de donar visibilitat a creadors emergents del Masnou i de la resta del Maresme que treballen diferents disciplines artístiques i oferir l'oportunitat de mostrar al públic les seves creacions. Les intervencions seleccionades comprenen tant la pintura, l'escultura i la instal·lació com el videoart o la performance, disciplines diverses com ho són les personalitats dels seus autors. En les obres d'Anna Martí, Alis, Berta Asensio, Pol Valls, Albert Valls, Júlia González i Pol Busquets ens hi podem entretenir i capturar els diferents matisos de les peces o embolcallar-nos en el so i els embats visuals del videoart. La mostra ha volgut, però, comptar també amb accions artístiques efímeres, la performance, i en aquesta ocasió han vingut de la mà de Xènia Garcia i Mar Guarch amb el seu Individuum i la bellesa freda de Trixie Temptation.

La mostra de creacions emergents es podrà visitar fins al 16 de febrer en l'horari següent:

Divendres, de 17 a 20 h. **Dissabtes**, d'11 a 14 h i de 17 a 20 h. **Diumenges i festius**, d'11 a 14 h

La programació es reprendrà el proper 6 de març amb la inauguració de l'exposició Mirant cap a Palestina, de Chantal Vizcaino. ✨

La Fundació la Calàndria, més enllà dels seus objectius fundacionals, culturals, socials i benèfics tots ells, treballar per preservar i enriquir la identitat cultural del Masnou mitjançant iniciatives culturals i innovadores que contribueixin a fomentar la seva vida social i participativa. Mostrem el talent és la primera d'una sèrie d'exposicions que conformaran una programació estable en aquesta sala d'exposicions on s'hi combinarà l'obra de creadors novells i la dels qui gaudeixen d'un currículum més extens, sempre amb la voluntat d'esdevenir un espai on l'art, la creativitat i la reflexió puguin florir a l'empara dels diferents continguts i llenguatges que aporta l'art contemporani.

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

93 555 69 03 • www.meslloc.com

ISRAEL I PALESTINA

Pep Parés

L'altre dia escoltava a la ràdio una entrevista a Paula Gil presidenta de l'ONG Metges Sense Fronteres a Espanya. Acabava d'arribar de la Franja de Gaza i estava impressionada per la misèria i crueltat que hi acabava de veure.

Aquella entrevista va motivar aquest article. Israel sempre és un tema candent perquè molt sovint genera opinions contraposades. Però també cal tenir clar la diferència que hi ha entre parlar de política i parlar de drets humans encara que, al final, tot s'acabi barrejant. En política pots discutir sobre lleis, visions d'esquerra o de dreta; de l'economia, del benestar, de la protecció dels desfavorits... També de la immigració que l'extrema dreta intenta presentar com el gran problema quan, en realitat, tal com diuen molts economistes, es tracta d'un fenomen totalment assumible i fins i tot avantatjós per a les economies dels països rics amb baixíssima natalitat. Els números canten. Però quan parlem de drets humans ens referim al fet que tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets pel simple fet de ser-ho. Només cal llegir la Declaració Universal dels Drets Humans de les Nacions Unides.

Després de les grans guerres del segle XX i vistes les seves conseqüències, el dret internacional va anar adquirint força fins a arribar a les Nacions Unides, un espai on els països podien parlar i discutir abans d'arribar a la guerra. S'establiren tribunals internacionals acceptats lliurement per molts països que podien perseguir els acusats de crims de guerra i de crims contra la humanitat més enllà de les seves fronteres per evitar la impunitat. Molts governants van acabar davant de tribunals internacionals, la qual cosa representava el triomf de la justícia sobre els sàtrapes i dictadors. Normalment, eren dictadors de països dits del Tercer Món, amb l'excepció de la guerra dels Balcans i, ara, del president Putin.

Fa uns quants anys -molt abans de l'atac del 7 d'octubre a Israel- moltes organitzacions de drets humans consideraven la Franja de Gaza com un apartheid, una gran presó amb dos milions

Nens palestins | foto HOSNYSALAH

Demanant la llibertat dels ostatges israelians | foto BBC

de persones captives amb unes condicions calamitoses imposades per Israel que ha menystingut totes les resolucions de l'ONU i del dret internacional durant dècades. Però cap tribunal de justícia semblava veure's en cor de jutjar-ho. El poder econòmic i polític d'Israel i el seu aliat EUA hi pesava molt, i també la mala consciència pels fets esgarriuosos comesos contra el poble jueu a la Segona Guerra Mundial. I és bo que hi sigui, aquesta mala consciència, i que la memòria d'aquells crims perduri, però que aquesta actitud honesta no ens minvi la capacitat de criticar clarament les injustícies i atrocitats del govern actual d'Israel. Quedi clar que no parlo del poble d'Israel sinó dels seus governants, que són els qui prenen les decisions.

Un dels exemples més tristos d'immobilisme i de la cultura de l'excepcionalitat en la justícia és l'obertura oficial, el març del 2021, per part de la Cort Penal Internacional, d'una investigació sobre els presumptes crims de guerra d'Israel a Palestina durant el conflicte de l'any 2014. Després d'un toc diplomàtic d'Israel, uns quants països com Canadà, Hongria, Austràlia o Alemanya, entre d'altres, es van mobilitzar per qüestionar la jurisdicció de la Cort en el territori de Palestina. Ja no hi havia el mateix tracte que amb altres països. El Relator Especial considerava que potser no queda altre remei que acceptar que, en el cas de l'ocupació de Gaza, el dret internacional està més a la vora del poder que de la justícia.

Ara, la Cort Penal Internacional ja parla de Crims de Guerra i contra la Humanitat i ha emès ordres d'arrest contra Benjamin Netanyahu, l'exministre de defensa Yoav Gallant i també Mohamed Deif de Hamas.

L'informe d'Amnistia Internacional sobre Gaza és demolidor i això que només analitza a consciència les atrocitats comeses per Israel fins a l'agost del 2024 amb centenars de testimonis acreditats que confirmen el genocidi. Aquesta ONG també està preparant el proper Informe sobre Hamàs i la seva conculcació de drets humans.

L'informe diu "És com si fossin éssers infrahumans: el genocidi d'Israel contra la població palestina de Gaza."

Per constituir un crim de genocidi aquests actes s'han de cometre "amb la intenció de destruir, totalment o parcial, un grup nacional, ètnic, racial o religiós, com a tal". Aquesta intenció específica és el que distingeix el genocidi d'altres crims de dret internacional.

També el Centre Israelità d'Informació per als Drets Humans als Territoris Ocupats, conegut com a B'Tselem, confirma altres cares ocultes d'aquest conflicte com les presons: Els centres de detenció israelians dirigits tant pel Servei Penitenciari israelià com per les Forces Armades actuen com una xarxa de tortura i abusos on la tortura i altres mals tractes són sistemàtics i institucionals.

Israel és un clar exponent de com fins i tot una democràcia pot arribar a extrems desoladors quan els més radicals arriben al poder. La barreja d'un autòcrata d'extrema dreta com Benjamin Netanyahu i uns radicals religiosos ultraconservadors que somnien amb el Gran Israel, només poden ocasionar més odi, desolació i destrucció. Si els estats no recolzen fermament la Cort Penal Internacional, ens hi juguem la supervivència del Dret i la justícia Internacional que tant han costat construir.

El 7 d'octubre va ser la primera vegada que Hamàs va utilitzar una execrable violència amb una mortaldat com no li havíem vist mai. Israel s'hi ha tornat a l'estil de sempre: destrucció i violència multiplicada per mil fins al genocidi actual.

El més trist de tot és veure com Netanyahu no té cap proposta de futur per a Palestina, que és com negar la pau per a Israel. Intenten matar tots els palestins a base de bombes? Quin pot ser el final d'aquesta situació embogida? Per ara només hi guanyen el patiment, l'odi i la violència. En un altre article parlarem de Hamàs. ✨

Enterrament a Gaza | foto HOSNYSALAH

ENCÀRRECS QUE FEIEN ALS NOSTRES CAPITANS

Joan Muray

S'ha parlat i escrit sobre què transportaven els nostres vaixells, sigui d'exportació o d'importació, així com de les matèries i menjars que necessitaven per a les seves travessies cap a Amèrica o altres indrets del món, però no havíem tocat mai, o si de cas només alguna pinzellada, les coses que els encarregaven familiars o amics, que aquí, o no n'hi havia o eren difícils de trobar, o si més no, eren productes exòtics. Avui us en parlaré, ja que eren força coses i variades.

Primer us en faré una llista de tots els que he pogut anar descobrint, feina feixuga, ja que pràcticament no queda ningú dels que en foren protagonistes, més aviat ha sigut a través dels descendents, i d'aquests els que ho sabien o recordaven. Aquesta és la llista: • Aigua florida • Caragols i petxines • Guacamais • Pai-pais • Barrets de Panamà • Mantons de Manila • Mobles • Ombrel·les

Ja vegeu que és una llista llarga i variada. Anem, doncs, a pams i descrivim què era cada cosa i, si es pot saber, d'on ho portaven.

AIGUA DE FLORIDA

No és altra cosa que una colònia que en aquells temps, i ara també, es fabrica a Nova York amb el nom de Florida Water. El creador fou Robert I. Murray l'any 1808 en aquella ciutat. Després, el 1835, s'associaria amb Donald T. Lanman, el mateix nom que segueixen portant les etiquetes. Els masnovins en deien «aigua florida».

Tenia diversos usos, com ara: per a ús corporal, per posar-ne entre la roba blanca de la calaixera i als armaris, per posar-ne als nadons després de banyar-los, i en medicina es feia servir posant-ne als pols i en el front quan es tenia migranya.

Ampolla original d'aigua de Florida. Guacamais. Petxina Tridacnidae (pica de Montserrat)

A començaments del passat segle, es podia comprar aquí al Masnou, a la farmàcia Moles. Al Museu del Perfum en tenen dos flascons amb etiquetes diferents. I actualment encara es fabrica, i es pot trobar en establiments de Barcelona. D'uns anys ençà, també es pot trobar a Barcelona, prop de Correus.

CARAGOLS I PETXINES

Els caragols són uns gastròpodes de mar, de moviments lents i de molt variades dimensions. Les petxines també són de força varietats i mides i pertanyen al gènere dels mol·luscs bivalves.

D'aquests caragols i petxines, en algunes cases de la vila encara n'he vist, normalment com a peces de guarniment, sobre mobles com ara les caixes grans que solien tenir al rebedor, o en prestatges del menjador o biblioteca.

Les més espectaculars, però, les anomenades Tridacnidae gigas, eren a l'entrada de la capella del

Col·legi de la Sagrada Família, i devien fer entre 80 centímetres o 1 metre. Al monestir de Montserrat encara en conserven una. El seu nom popular és "pila d'aigua beneïda" i arriben a fer fins a 1 metre 40 centímetres.

GUACAMAIS

Ocells de grans dimensions i colors molt vius, de cua llarga i amb un bec gran i fort, que arriben a fer 1 metre. Pertanyen a la família del lloro i viuen als tròpics, i són força longeus, ja que arriben a viure 50 anys. Els portaven per tenir a les cases i/o eixides, especialment pel seu exotisme. Són molt cridaners i el seu bec té molta força, arriba a tallar gruixudes closques.

PAI-PAIS

Bàsicament amb aquest nom s'anomena una gran varietat de ventalls, des dels que es pleguen fins als fixos, i són rodons i fets de paper o fibres vegetals. Aquí els que més s'usaven en aquells temps eren els de fibres com la ràfia, el bambú o el vímet, que avui en dia se segueixen usant, tot i que predominen els de barnilles, ja que es poden plegar i ocupen menys lloc.

En realitat el nom de pai-pai prové del poble amerindi, també coneguts com pa'ipai, akwa'ala i yakakwal, que viuen a la Baixa Califòrnia i a Mèxic. Es dediquen a l'exportació de productes naturals, com l'ixtle i altres fibres vegetals. Actualment, els joves tornen a la seva llengua materna, l'idioma paipai.

BARRETS DE PANAMÀ

Són els típics barrets d'estiu, fets de fibres vegetals de diversos tipus, d'ala ampla i una cinta negra entorn del lloc on se cenyeix al cap. Són barrets tant d'home com de dona.

Es diu, però, que els millors eren fets a l'Equador.

MANTONS DE MANILA

Els mantons dits de Manila tenen el seu origen a la Xina, i es remunta al segle VI aC. És quadrat però es porta en triangle sobre les espatlles. El seu material és la seda, sobre de la qual es broda. A la Xina la decoració era amb dragons i altres símbols propis, i quan es feren a Manila, a partir de la conquesta espanyola, els brodats foren sobretot de flors.

Aquí també es va posar de moda i la dona el lluia en diferents actes socials, i ha arribat als nostres dies. Al passat segle, aquí a la nostra vila, fins i tot es feia un «ball de mantons» per Carnestoltes.

MOBLES

Els que es duguessin haurien de ser de petites dimensions, ja que la cabuda dels nostres vaixells

Ventall pai-pai

Barret de Panamà

no era massa gran, i sempre duien càrrega. Segurament serien fets de canya i fibres vegetals, com els que encara vaig conèixer a uns veïns que vivien a Manila.

OMBREL·LES

A les ombrel·les els devia passar com als pai-pai i als mantons, que serien més una peça de llum que de pura necessitat.

Acostumaven a ser fetes, les barnilles i el mànec, de canya i fibres vegetals, i la tela que les recobreix era de seda o de teixits naturals com el cotó.

Bé, ara ja sabem un xic més de les coses més usuals que portaven els nostres capitans, que, segurament, devien dur altres objectes, però no ha arribat a saber-se en els nostres dies. ✨

Ombrel·la

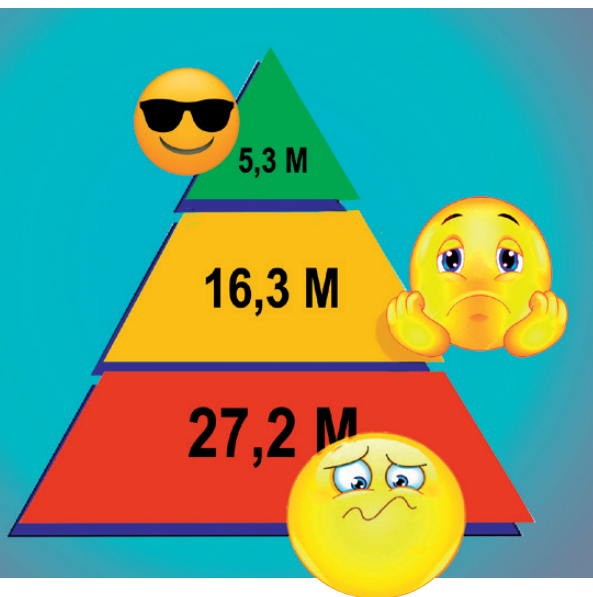
Fons consultats

• M. Dolors Coll • Magdalena Font • Montserrat Tauler • Francisco Pagès • Rosa Pagès • Toni Miquel • Museu del Perfum (Barcelona)

CLASSISME IRRACIONAL I VA

Joan Camps Ortiz

El classisme occidental és pot descriure com una piràmide amb tres franges antropològiques, una sobre l'altra reposant damunt un solar sísmic

La franja baixa la componen el 56% de la gent que, sense feina o treballant, cada dia són més pobres. La segona franja, som el 34% anomenats la classe mitjana que, sense estar endeutats, mantenim el poder adquisitiu de totes les necessitats bàsiques. El 10% restant són les elits que es reparteixen entre el 70 i 80% de la riquesa del Producte Interior Brut del país.

Aplicant aquesta lògica als 49 milions d'habitants del Règim del 78, anomenat democràtic, ens dona que l'esclavisme laboral de la franja més baixa afecte a més de 27,2 milions d'habitants que van des de la pobresa més absoluta a la precarietat de l'endeutament sistèmic de per vida.

La segona franja, 16,3 milions, som l'anomenada classe mitjana, de tots aquells que no ens cal estar endeutats per viure dignament sumats als que mantenint el poder adquisitiu any darrere any poden estalviar o fins i tot aspirar a ser prou rics per pujar a la franja dels més rics.

Finalment, l'os del moll de la corrupció institucional la componen la minoria de no més de 5,3 milions de privilegiats que entre tots són amos i usufructuaris de totes les gallines de l'estat que ponen els ous d'or de tota l'economia que generem entre tots. En dir tota la economia, vull referir-me al diner blanc dels contribuents assalariats donats d'alta, al diner gris dels sense papers, dels fons reservats i sobretot del diner negre que mou la banca, el partidisme polític, la casa del rei igual que ho fan les màfies de la droga, la prostitució i del crim organitzat.

No és estrany doncs, la caòtica gestió dels poders públics, quan els seus servidors viuen obcecats en tenir la paella pel mànec del repartiment de la riquesa, governant, legislant i jutjant amb un corporativisme polític de part tan maldestre que quan no és gasiu o incompetent, és miserablement corrupte.

Què coi podem esperar de tants barruts institucionalitzats del avui robo jo i demà robes tu? Què volen que pensem del parlamentarisme de merdosos tots, dient-se tu més que jo? Com volen que confiïm en l'incapacitat de planificació de coses tan vitals com l'habitatge social, la sanitat pública, l'ensenyament, el transport públic? Quan sempre arriben tard i amb els pixats al ventre i acaben cedint la gestió pública a la iniciativa privada on s'hi couen les comissions a tercers i reparteixen els fons de rèptils que unta el periodisme corrupte.

No estaria de més, que els polítics tinguessin un perfil honest i mínimament professionalitzat en les tasques que tenen encomanades o com a mínim, l'aptitud de gestió provada, capaços de simplificar la burocràcia del que tot el que és urgent pot esperar a l'endemà de l'endemà.

Posats a canviar al govern, ens valdrien més els enginyers de la Seat que són capaços de fer coincidir les 80.000 peces del Seat Leon a la cadena de muntatge on els cotxes surten pintats i acabats un darrere l'altre.

Amb gent competent i honesta a la política, segur que els ministeris de justícia, de sanitat i de habitatge tindrien la feina encomanada, posada al dia i ben feta! ✨

Dr. Oriol Lugo

I si et digués que la gran majoria de les persones han buscat i busquen l'aprovació en els altres?

De petits, busquem la mirada de la nostra mare o pare, la felicitació del professor o professora, el suport del company o companya. Això és quelcom natural. Però no ens han ensenyat a valorar-nos a nosaltres mateixos.

Aquesta pràctica, que sembla tan bàsica, ens costa horrors. El fet de poder donar-nos a nosaltres mateixos un copet a l'esquena i reconèixer la nostra vàlua.

POTENCIA EL TEU AUTORECONEIXEMENT

Però, si és quelcom tan simple, per què ens costa tant?

Perquè creiem que necessitem la valoració dels altres. Que el nostre propi reconeixement no és suficient. Òbviament, això és una creença limitant que ens afecta de forma directa a la nostra autoestima. Concretament, ataca el nostre autoconcepte, qui som, i també la nostra autoeficàcia, en què som bons.

Per tant, si aquest 2025 volem ser molt més positius, apujar la nostra autoestima i valorar-nos més, hem de començar per aquests passos:

- Anota tot allò que fas bé.
- Escric de què et sents orgullós o orgullosa.
- Pensa en quins aspectes de tu mateix t'agraden com a persona.

Ho tens? Fabulós!

Ara, aixeca la teva mà dominant, apropa-la a l'espatlla i, a la de tres, dona't diversos copets.

3, 2, 1! Felicita't!

Ben fet. Sona quelcom banal o fins i tot ridícul, però amb aquest gest pots demostrar-te que pots ser tu mateix la principal font d'autoconeixement. I recorda: l'autoestima no te la puguen ni te la baixen. Ets tu mateix qui se la puja i qui se la baixa. Si vols una autoestima sana està a les teves mans començar a reforçar-la. No només avui, sinó tots els dies.

Tens en aquest nou any 2025 un gran nombre d'oportunitats. ✨

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS

MARTI DURAN FELIU
@DUFEFOTO
DUFEFOTO@GMAIL.COM

Fem poble

LA SANT SILVESTRE DEL MASNOU LA MÉS ANTIGA

Santi Duran

45a Sant Silvestre del Masnou, la més antiga de Catalunya, ha fet un rècord d'inscripcions amb 2.325 dorsals.

El dia 26 de desembre l'alcalde Jaume Oliveres i la regidora d'esports Sílvia Folch donaven el tret de sortida als corredors i entregaven els premis a aquells que amb esforç arribaven en 1a, 2a i 3a posició, juntament amb Carmen Bastida, directora del Consell Català d'Esport.

La famosa carrera masnovina consta de 5 kilòmetres, però per aquells més petits s'organitza una de 800 i 400 metres. Mentre tots i totes corrien per la N-II, de punta a punta del Masnou, les voreres eren plenes d'observadors que els animaven.

La Sant Silvestre del Masnou és la més antiga de Catalunya amb 45 edicions consecutives, ja que durant la pandèmia del 2020 es va aconseguir mantenir la tradició.

José Luis Blanco del club La Sansi

La Sansi i l'Ajuntament del Masnou han organitzat la històrica 45a Sant Silvestre del Masnou, amb més de 2.300 dorsals esgotats.

Parlem amb José Luis Blanco del Club La Sansi. Explica'ns qui ets...

Bon dia, soc José Luis Blanco, organitzador de la cursa de Sant Silvestre del Masnou entra d'altres curses del Club La Sansi.

Si ets organitzador de curses, entenc que serà perquè has estat o ets un apassionat d'aquestes, veritat?

Si, vaig ser atleta olímpic l'any 2008 i, casualment, avui coincideixo aquí amb el Ricky Rubio. Vam coincidir als Jocs Olímpics i ens retrobem a la Sant Silvestre. Estic molt content, ja que sempre és d'agrair rebre a excompansys.

Què ens pots explicar de la Sant Silvestre del Masnou?

Aquesta és una carrera que té 45 edicions consecutives, perquè no es va frenar ni a la pandèmia. Ha estat un èxit, arribant al seu rècord d'inscripcions. Cal destacar que la cursa de la canalla ha esgotat els dorsals.

Quin és el futur d'aquesta cursa?

La idea és portar la continuïtat. Si no recordo malament, aquesta és la 15e edició que fem. El futur és positiu, ja que cada any va a millor. L'Ajuntament està molt implicat i continuem amb el suport de tots els patrocinadors, institucions, el Consell Català de l'esport i la Diputació de Barcelona.

Tens alguna cosa a dir als corredors i corredores?

M'agradaria agrair la bona predisposició en un dia tan especial com és el 26 de desembre i els animo a tornar l'any que ve, a ells i a tots aquells que no ho han fet aquest any. Us esperem aquí un altre cop amb més ganes!

Moltes gràcies J. Luis i feliç any nou

Gràcies a vosaltres i bon any

Mercè Sánchez ha estat la campiona, amb un temps de 17.02, seguida de l'esportista Olímpica Laura Heredia, amb 17.04, i tercera, Rebeca Suárez, amb 17.38

Dmitrijs Serjogins, del Club La Sansi, guanyador amb un temps de 14.24, per davant de David Campo, amb 14.49, i tercer, Marc Guardia, amb 14.50

"Enguany, amb tanta participació, ha estat un èxit! Aquesta cursa és la primera que es va fer a Catalunya i que es va consolidar. Vull felicitar a tots els corredors/es per la seva participació en un dia com avui de Sant Esteve, on el fred ens ha acompanyat però la pluja ha aguantat." Segons Jaume Oliveres Alcalde del Masnou.

Sortida dels Olimpisc 2, cursa de 800 mt. | foto ZIAO

Riky Rubio amb el seus amics Nacho i Marc Gascon | foto SANTI

"La carrera ha anat molt bé! Ha estat la meua primera. Si no vaig darrere una pilota, no corro, però avui ha estat una excepció. Ara toca fer espai pels canelons. Bon any!" Paraules de Ricky Rubio ✨

El Masnou

Anècdotes històriques

Albert Vidal

És sabut que els anglesos solen prendre una tassa de te a les cinc en punt de la tarda. És el conegut *Five o'clock tea*, que s'acostuma a servir acompanyat amb petits dolços, galetes o els pastissos que des de la rebosteria francesa han envaït Europa amb el nom de *petits fours*.

Al Regne Unit se sol entrar a treballar a les 8 del matí, si fa o no fa com nosaltres, però abans ja han fet un bon desdèjuni domèstic en llevar-se, el que anomenen *full breakfast*, a base d'ous, bacó o salsitxes, mongetes, pa fregit o torrades, suc de taronja, cereals, una bona tassa de te... i si senten un petit cuquet cap a mig matí no dubten en fer un *brunch*, una barreja d'esmorzar i dinar, amb ingredients semblants als del *full breakfast*, força més frugal però amb un tros de pastís afegit.

Es dina entre les 12 i quarts de 2, encara que moltes vegades es limita a un entrepà o a un bol o caixeta de menjat preparat, ja sigui xinès, per exemple, o de qualsevol altre mena. Normalment no es va a casa a dinar ja que les distàncies des de la feina poden ser llargues.

Pleguen cap a les 5 i solen sopar entre quarts de 7 i les 8. Però per poc que es pugui, a les cinc tenen el costum de prendre una bona tassa de te acompanyada de galetes, pastetes (les conegudes pastes de te) o els referits *petits fours*.

Segons s'explica, el costum de prendre's aquesta infusió a les cinc, que ha de ser en punt (*o'clock*) segons marca la tradició, fou originada per la reialesa del país temps enrere.

EL TE DE LES CINQ

Sembla que quan la princesa de Portugal Caterina de Bragança es casà amb el rei anglès Carles II el 1661, portà com present nupcial una rica caixa plena de te xinès. Així, la nova reina començà a servir la infusió a les dames de la cort, cosa que es convertí en un notable costum de palau, encara que només entre les dones.

Més tard, cap a 1840, Anna Maria Stanhope Russell, setena duquesa de Bedford i molt amiga de la reina Victòria, a la que serví com dama de cambra, prengué el costum de berenar cap a mitja tarda perquè se li feia llarga l'espera fins el sopar a les vuit del vespre i aviat convidà els amics a compartir el lleuger àpat. Un d'ells era el comte de Sandwich, qui s'havia inventat l'entrepà que coneixem amb el seu nom, catalanitzat per Joan Coromines com sandvitx. De tota manera, ja era un costum practicat pels aristòcrates francesos que, a mitja tarda, solien oferir als seus convidats una tassa de xocolata, cafè o te mentre discutien de política o escoltaven algun petit concert. Val a dir que aquest entreteniment s'acabà de cop el 1789, a l'esclatar la Revolució.

Però qui establí l'hàbit definitiu de prendre un te a aquesta hora fou la reina Victòria, amb tant d'èxit que es diu que a les cinc de la tarda els carrers de Londres quedaven deserts.

Fins aleshores el te es prenia com beguda refrescant o calenta, segons l'estació de l'any, encara que no de manera regular, però quan la reina instaurà el que s'anomenà *afternoon tea* entre les tres i les sis de la tarda, que acabà fixant-se a les cinc -per això se'n diu *five o'clock tea*, és a dir, el te de les cinc en punt-, primer entre la cort i imitat després per la resta de ciutadans, el costum es consolidà ja per sempre. ✱

32a trobada de nadons del Masnou

El diumenge 12 de gener es va fer la 32a Trobada de Nadons masnovins. En aquest matí marcat pel bon temps, es van ajuntar fins a 35 nadons i les seves famílies dels 130 que van néixer durant l'any 2024, en una trobada plena de somriures, mirades de curiositat, xerroteigs i alguns plors. El reportatge fotogràfic s'enviarà a cada família per gentilesa de l'Ajuntament del Masnou. Us presentem les i els protagonistes: moltes felicitats i salut!

Teo Rigby Kubas... 30/12/2023
Siena Harlev Diaz... 16/1/2024
Mar Monje Montes... 26/1/2024
Alma Ponce de Gracia... 31/1/2024
Malú Dias Rampi... 1/2/2024
Elna Renom Duarte... 3/2/2024
Gala Jover Gomila... 14/2/2024
Chloe Pérez Gonçalves... 28/2/2024
Ona Roig Gómez... 18/3/2024
Boi Rabadà Torrano... 5/4/2024
Marc Echeverria Galmes... 17/4/2024
Hugo Alonso Villaverde... 17/4/2024

Daniel Galindo Gil... 17/4/2024
Julieta Arregui Roca... 19/4/2024
Kai Mata... 23/4/2024
Alexandra Ferosel i Miralles... 916/5/24
Leo Domínguez Varón... 22/5/2024
Espada Pie Pol... 24/5/2024
Àneu Mora Monfort... 26/5/2024
Lei Zhang Jurado... 26/5/2024
Itziar Yanay Sendra Armas... 20/6/2024
Nil Cruz Paniagua... 2/7/2024
Jordi Fiori Abella... 11/7/2024
Luca Iglesias Lorenzi... 23/7/2024

Lara Cuello Espada... 25/7/2024
Vega Arenas Castro... 7/8/2024
Ainet Rovira Bataller... 13/8/2024
Simón Mengibar Fernández... 20/9/24
Omar Navas Carmona... 1/10/2024
Aina Roca Muñoz... 2/10/2024
Yanis Gafa Driouech... 7/10/2024
Nicolás Masseroni Wüst... 29/10/2024
Marc Martí Fidalgo... 30/10/2024
Freya Molina Cerrato... 28/11/2024
Joana Arranz Cayetano... 14/12/2024

**Jornada de
PORTES OBERTES**

15 de febrer a les 11h

Cal apuntar-se a la web de l'Escola

EDUCACIÓ Infantil, Primària
i Secundària obligatòria

Cerquem l'excel·lència educativa
en un entorn privilegiat

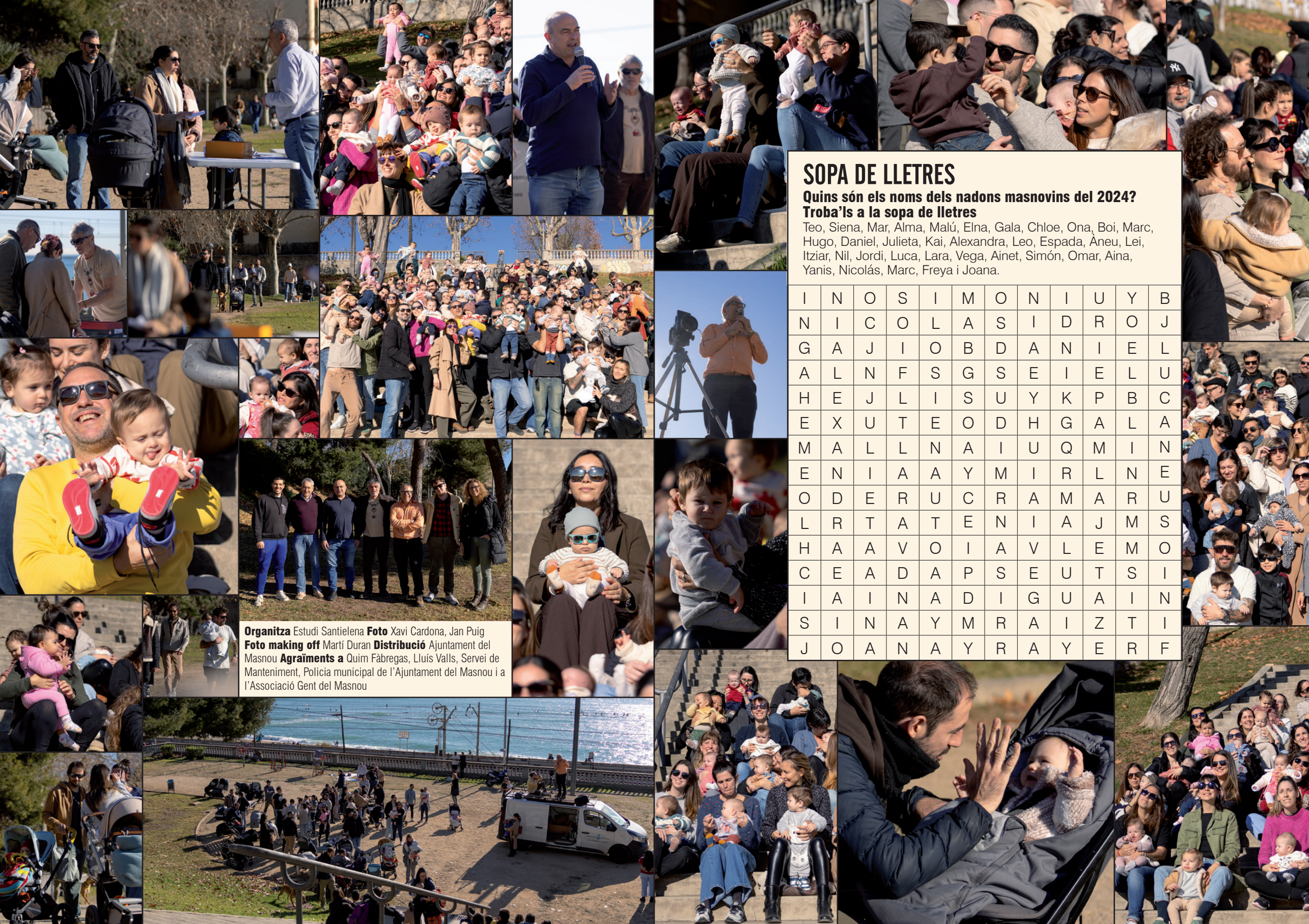

escola BERGANTÍ
acompanyant l'aprenentatge

secretaria@fundacioberganti.org / també al 935 554 950
Fra Juníper Serra 46, El Masnou • www.escolaberganti.org

Nadons del Masnou
nascuts el 2024.
32a trobada

SOPA DE LLETRES

**Quins són els noms dels nadons masnovins del 2024?
Troba'ls a la sopa de lletres**

Teo, Siena, Mar, Alma, Malú, Elna, Gala, Chloe, Ona, Boi, Marc, Hugo, Daniel, Julieta, Kai, Alexandra, Leo, Espada, Aneu, Lei, Itziar, Nil, Jordi, Luca, Lara, Vega, Ainet, Simón, Omar, Aina, Yanis, Nicolás, Marc, Freya i Joana.

I	N	O	S	I	M	O	N	I	U	Y	B
N	I	C	O	L	A	S	I	D	R	O	J
G	A	J	I	O	B	D	A	N	I	E	L
A	L	N	F	S	G	S	E	I	E	L	U
H	E	J	L	I	S	U	Y	K	P	B	C
E	X	U	T	E	O	D	H	G	A	L	A
M	A	L	L	N	A	I	U	Q	M	I	N
E	N	I	A	A	Y	M	I	R	L	N	E
O	D	E	R	U	C	R	A	M	A	R	U
L	R	T	A	T	E	N	I	A	J	M	S
H	A	A	V	O	I	A	V	L	E	M	O
C	E	A	D	A	P	S	E	U	T	S	I
I	A	I	N	A	D	I	G	U	A	I	N
S	I	N	A	Y	M	R	A	I	Z	T	I
J	O	A	N	A	Y	R	A	Y	E	R	F

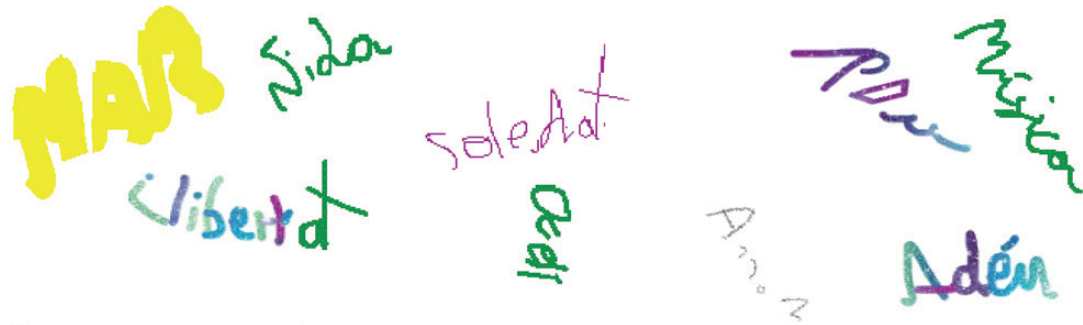
Organitza Estudi Santielena **Foto** Xavi Cardona, Jan Puig
Foto making off Martí Duran **Distribució** Ajuntament del Masnou
Agraïments a Quim Fàbregas, Lluís Valls, Servei de Manteniment, Policia municipal de l'Ajuntament del Masnou i a l'Associació Gent del Masnou

EL PODER DE LES PARAULES

Joana Bofarull Cervera

Tothom sap que les paraules se les emporta el vent, però no ens diu ningú on van a parar

Albert Jané

M'he parat a pensar en les paraules i a defensar-les.

Diferenciar la intensitat, la direcció, l'objectiu, i a qui van adreçades és una tasca determinant.

Si sabem ben bé allò que volem transmetre, i l'equilibri emocional no ens traïx, podrem dirigir-nos al nostre interlocutor amb un exquisit i entenedor vocabulari. Si, en canvi, estem alterats, nerviosos o inquietos, no trobarem la manera idònia d'explicar-nos i potser es distorsionarà allò que volíem expressar.

La paraula és una eina útil que s'interposa entre el meu llenguatge i el teu. El conjunt de paraules fa que puguem desenvolupar qualsevol idea i defensar allò que creiem/pensem. Amb tot, massa vegades la paraula és tergiversada per un interès personal o polític.

Les paraules escriuen els pensaments més recòndits a través de la poesia i es deixen empremtar en el full de paper a l'aguait de rebre l'escalf de la mirada lectora. Expliquen històries o relats, novel·les o contes i ens descriuen fets o fantasies inaudites que ens desperten la imaginació. La premsa escrita ens informa, una recepta culinària ens ajuda a fer uns canelons i una tesi doctoral ens acredita el títol màxim de formació universitària. Tot, farcit de paraules.

Tanmateix, intueixo que la paraula allà on es deu trobar més lliure i relaxada és al bell mig de la música, quan la música l'abraça i la deixa fer, i la deixa dir, mastegant cada síl·laba, assaborint cada lletra, vestint cada compàs, perquè allò que vol expressar, embolcallat per les notes, la fan volar. ✱

COVES DE NEPTÚ. 654 GRAONS

Joan Muray

Aquestes coves, que es troben a 24 km de la ciutat catalana de l'Alguer, a l'illa de Sardenya, al vessant nord-oest de la península del cap de la Caça, tenen dues opcions per accedir-hi: l'una, com ja diu el títol, 654 graons penjats sobre la Mediterrània, i depèn de la meteorologia, i l'altra per via marítima. Aquesta només es pot utilitzar depenent de l'estat de la mar.

Per cert que l'escala té una altra denominació, deguda al lloc per on discorre; se li diu «l'escala de cabirol». Ja sabeu que aquest animal s'enfila per qualsevol lloc, d'aquí que el penjat sobre la mar per on discorre li doni aquest altre nom.

Abans del 1959, l'escala no existia i només era accessible per mar. La cova fou descoberta per pescadors algueresos al segle XVIII. L'interior és d'aproximadament uns 4 km, tot i que només es poden visitar uns centenars de metres, on es poden admirar interessants estalagmites i estalactites. Té un llac d'aigua salada de 120 metres de longitud alimentat per un sífo amb aigua de mar.

foto МАГОМЕД ШАПНІЕВ en pexels.com

Antigament l'habitava la foca monjo (Monachus monachus), una espècie ara en perill d'extinció,

de la qual resten uns pocs centenars d'exemplars. Aquí cap.

Al fons d'aquest sector de costa pertanyent a la ciutat de l'Alguer, s'hi troba el famós corall vermell (Corallium rubrum), que aquesta ciutat porta fins i tot al seu escut, i del qual els artesans i joiers han fet part de la seva cultura artesanal.

De fet, el corall fou bàsic a la nostra cultura i comerç, ja que se'n pescava a tota la costa del Principat i de Mallorca.

Fins i tot l'any 1384, el rei Pere III el Cerimoniós, per afavorir l'Alguer, ordenà que tots els vaixells dedicats a la pesca del corall haguessin de tocar el seu port. I durant

els segles XIV i XV el preuat corall, també anomenat l'or vermell, fou un monopoli català a la Mediterrània. ✱

La Coral Xabec vol comptar amb tu!

Si t'agrada la música i el Cant Coral, vine a cantar amb nosaltres

No cal que sàpigues música ni que tinguis una gran veu.

Assagem tots els dimarts de 21:00 a 23:00 h. - Passa't a les 21:00 h i t'informarem.
c/ Doctor J. Agell, 5, baixos, edifici La Calàndria.
Montserrat Planas tel. 676 763 561 o a Manel Pérez tel. 679 999 509

CAN 27 DE FEBRER
RAC DIJOUS GRAS

Per esmorzar
entrepà de botifarra d'ou
Per dinar
un bon plat de mongetes amb cansalada
Per sopar
escudella calentona amb bull negre
I de ressopó... pica un llardó

Mestres Villà 101, el Masnou
935 551 664 • www.canrac.com
676 584 039 @can_rac canrac

Espai poètic

Enric Badal

De Josep Vendrell i Torres (1940-2017), -mecànic, serraller artístic, jutge de pau i poeta-, us oferim aquest poema creat a partir d'una fotografia realitzada per la seva tieta Teresa Torres i Casals (1916-2003), -fotògrafa pionera del Masnou, modista, pessebrista i estanquera. Poema i fotografia formen part del llibre "Originalitat imaginativa", -amb pròleg i cloenda de Joan Muray i Rubió-, editat per Fundació La Calàndria l'any 2007.

La neu i el mar en la nevada de l'any 1962 al Masnou | foto TERESA TORRES I CASALS

APASSIONAMENT

**Amb una abraçada
la neu va envoltar,
tota enamorada,
un trosset de mar!**

**El bes que es donaren,
mig dolç... mig salat,
deixà la neu
presa i encisada
dins del balanceig
de l'escuma blanca,
de l'ona incessant
que ara recula
i ara s'avança
amb el mormoleig
d'un infinit cant!**

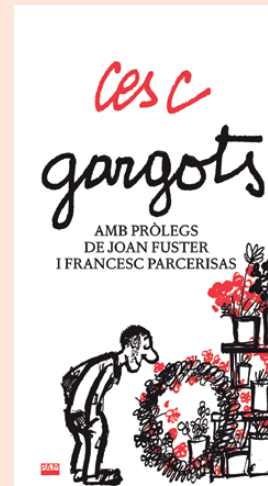
**Dels cimals més alts,
la neu blanca i pura,
es fon de delit
i el bon sol l'ajuda!
Baixa atrafegada
per vessants i rius
amb desitjos vius.
Sols té la mirada
com d'una donzella
que vol ser estimada!**

**Enyora la nit
per endolcir una mica,
del seu estimat,
el majestuós llit!**

Josep Vendrell i Torres

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Gargots

Autor Cesc

Editorial PAM (Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

Col·lecció "Còmic", 2

Lloc i any d'edició Barcelona, 2024

Pàgs. 88 (sense numerar)

Uns dibuixos d'en Cesc a l'abast

Francesc Vila Rufas (Barcelona, 1927-2006), més conegut pel pseudònim "Cesc", va ser un dels grans dibuixants humorístics del segle XX al nostre país. Les seves vinyetes publicades a la premsa (*Diari de Barcelona, El Correo Catalán, Avui, Serra d'Or, Tele/ eXpres, El Jueves...*) van ser una veritable alenada d'aire fresc en

el desert del franquisme, alhora que un retrat de la Catalunya dels anys seixanta fins als noranta del segle XX. Entre les nombroses mostres del seu humor gràfic, destaquen les col·laboracions mensuals a la revista *Serra d'Or*, que les Publicacions de l'Abadia de Montserrat ja van recollir i publicar l'any 1969 amb un pròleg interessantíssim de Joan Fuster (Sueca, 1922-1992), i que ara, més de cinquanta anys després, han recuperat en una edició magnífica, amb l'afegit d'un nou pròleg, del poeta, traductor i crític literari Francesc Parcerisas (Begues, 1944). Es tracta del recull dels seixanta-dos dibuixos que mensualment va anar publicant a *Serra d'Or* entre 1963 i 1968, titulat *Gargots*.

Francesc Parcerisas, al nou pròleg escrit expressament per a l'edició que comentem, sintetitza molt bé, i des de perspectives diverses, què trobarem en aquest recull: "D'entrada, hi ha la seva condició de creacions d'enginy i d'art. Que ho són. De més a més, hi ha la seva condició de testimoniatges històrics, enganxats a les peripècies quotidianes, polítiques o no. A casa nostra, Cesc es mereixia urgentment aquesta tria. Ell ha publicat ja alguns llibres de dibuixos o amb dibuixos, però fets a posta per a cada edició. Calia retenir-ne també alguns dels altres: dels que fabrica al dictat dels mil sarcasmes que li brinda l'actualitat i que s'esvaeixen amb l'actualitat. En una mòdica part, això es proposa aquest volum". Sí, en una mòdica part, perquè, com assenyalava Fuster al seu, de pròleg, hi ha moltes coses més. Hi ha, per exemple, el "miserabilisme", "perquè el dibuixant milita a «favor» dels miserables o miseriosos. Però la seva «caricatura» té una notòria arrel sentimental. En la inextricable, incessant, penosa batalla del «pobre» contra el «ric», Cesc lluita amb el «pobre» i del costat del «pobre». També hi ha l'estil personal, que no és gens fàcil d'aconseguir, com assenyalava també Fuster: "No és exactament fàcil d'aconseguir un «estil» personal, sigui en la caricatura, sigui en la poesia lírica o en la pintura abstracta. Cesc l'ha aconseguit, Reconeixem els seus ninots sense necessitat de fixar-nos en la firma que duen". I moltes altres coses que hi descobrirem, si els llegim, o millor dit si els mirem, ja que ben poca lletra hi ha, una vegada i una altra i amb ulls oberts i diversos (de l'època, de l'actualitat, d'un infant...). Benvinguda aquesta recuperació d'un dels dibuixants que, sense cap mena de dubte, hem de considerar patrimoni nacional i que segueix una tradició familiar digna de les grans sagues, ja que el seu pare, Joan Vila i Pujol (Barcelona, 1890-1947), conegut sobretot pel pseudònim "D'Ivori", va ser un dels dibuixants noucentistes més reconeguts i valorats. *

API

Finques Puig S.L.

COMRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou • 93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90 • www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS

S.E.F.

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562

Fem poble

PRIMER BANY DE 2025!

Rita Duran |
foto i vídeo Ple de Fotos - AGfotodrone

Més de 400 valents i valentes comencen l'any de la millor manera: un bon remull acompanyat de xocolata calenta i melindros!

Gener és un mes d'inicis, nous reptes i avivar energies. El passat 1 de gener, la platja d'Ocata va acollir una tradició que ja s'ha consolidat entre molts masnovins: començar l'any amb un bany al mar.

L'activitat organitzada, aquest i els darrers anys, pel Club de Natació del Masnou amb la col·laboració del Club Ocatavent, l'Ajuntament del Masnou i el Port, va reunir més de 400 valents. Un nou èxit!

El dia radiant, el mar en calma i l'aigua cristal·lina, va animar a tothom a vèncer els 14º graus de l'aigua del mar. Abans d'entrar, però, un dron aeri va captar les imatges de tots aquests masnovins entusiasmats que junts feien una onada de mans. A continuació, entraven a l'aigua entre riures, crits i molta emoció.

La valentia té la seva recompensa, però a més a més d'aquesta, l'organització va oferir 50 litres de xocolata calenta acompanyada de melindros.

Aquest 2025 comença amb força! ✨

Moment d'entrar l'aigua | fotos MARTA ALBERTÍ

50 litres de xocolata desfeta oferta per l'organització als banyistes

Escanegeu el QR i podreu veure el vídeo:

1r bany de l'any 2025 al Masnou

Ple de Fotos - AGfotodrone l'estudi de fotografia ubicat al Masnou, també especialitzat en el sector dels drons i la gravació d'imatges aèries, amb personal qualificat

Estudi fotogràfic
Impressió digital de gran format

Fotos, llenços, banners,
Calendars personalitzats...

Imatges Aèries amb Dron

agfotodrone

info@agfotodrone.com
www.agfotodrone.com

Marta Albertí
Tél. 661 899 713 - pledefotos@gmail.com - Carrer Dr. J. Aigué, 5, local 2 - El Masnou

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

Vedella • Xai
• Porc • Pollastre
• Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS

EL REBOST DEL SENTIT'S
El teu celler Gourmet al Masnou
Passcig Roman Fabra, 25 · El Masnou
www.7devi.com · Tel. 95 178 22 97
@elrebot 7devi

TEMPUS COLLECTION creada pel Rebot dels Sentits

NIUS D'OU AMB ESPAGUETIS DE VERDURA

Ingredients

- 2 carbassó grans (rentats, tallats per la meitat i sense els extrems)
- 1 carabassa groga de coll llarg (rentada, amb el coll i la base tallats)
- 3 patates mitjanes • 2 grans d'all picats finament
- 1/2 pebrot vermell picat en daus petits
- 310 g julivert arriçat fresc picat finament
- 1 cda. de sal, pebre i oli • 8 cdas. de mantega

Preparació

1. Talla les verdures en espaguetis fins. Si vols, hi ha l'espiralizer que t'ajuda a fer-ho, si no amb el ganivet a mà. Guarda'ls en un bol.
2. Talla també totes patates de la mateixa forma i esbandeix els espaguetis de patata amb aigua freda per a eliminar el midó. Asseca'ls amb un drap net per a eliminar l'excés d'aigua. Guarda'ls tots en un bol.
3. Quan estiguin, empolvora sal i pebre per damunt, afegeix el julivert picat i aboca dues cullerades de mantega fosa sobre la mescla. Remou amb suavitat perquè la mantega s'impregni de manera uniforme i reserva.
4. Escalfa una paella o una cassola baixa a foc mig-alt. Ha de ser àmplia, almenys de 28 o 30 cm. Afegeix la cullerada d'oli d'oliva i salteja l'all i el pebrot vermell picat, durant uns 2 minuts, sense deixar de remoure.
5. Afegeix els espaguetis de carabassa i carbassó, i salta'ls sense deixar de remoure durant uns 4 minuts, fins que vegis que es comencen a estovar. Treu els espaguetis de la paella i reserva.
6. Sense baixar el foc, afegeix 3 cullerades de mantega a la paella i quan comenci a fondre's tira els fideus de patata, remonent perquè s'impregnin amb la mantega, i deixa que es daurin durant uns 4 o 5 minuts. Volteja amb suavitat les patates i afegeix la resta de la mantega, remonent perquè s'integri bé en les patates.
7. Amb un parell de forquilles separa 4 nius de patata, un en cada quart de la paella.
8. Disposa en el centre de cada niu els espaguetis de carbassó i carabassa.
9. Posa un ou en el centre de cada niu.
Tapa la paella i deixa que es cuini fins que els ous estiguin llestos.

La cuina de l'Antònia

El cullerot

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

ORANGE GOLD

Celler Gérard Bertran Zona Rosselló

Varietats Chardonnay, Garnacha Blanca, Viognier, Marsanne, Mauzac, Moscatel, Clairette

Alcohol 13 % vol. Tipus blanc orange Any 2021 Preu 14,95 €

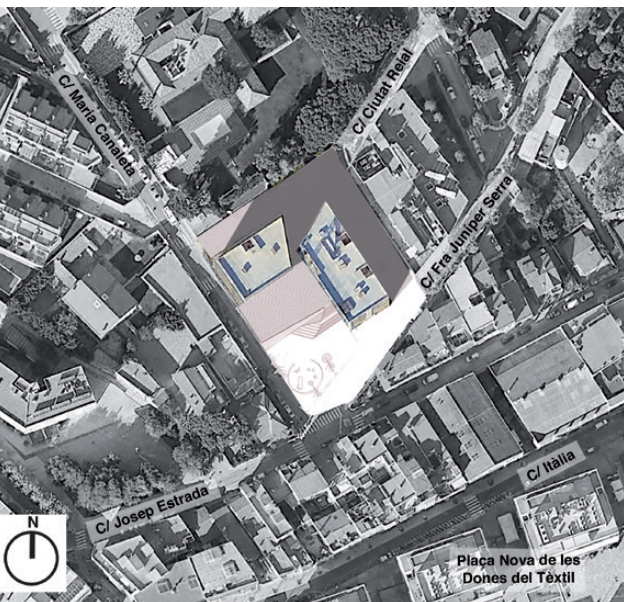
Per aquests nius d'ou, hem triat un vi ben diferent. Un Orange wine, que molta gent confon amb un vi macerat amb taronges i res té a veure. Es denomina Orange wine perquè, el vi després d'estar fermentant amb les seves pells i rapes agafa aquesta tonalitat ataronjada. Doncs bé, hem escollit l'Orange Gold del celler Gérard Bertrand. Hem marxat a França a buscar un vi ecològic, elaborat amb un cupatge de raïm blancs com: chardonnay, garnatxa blanca, viognier i alguns més típics de la zona del Rosselló. Fent un sentit homenatge als vins de Geòrgia, amb més de 4500 anys d'història. Ha elaborat aquesta versió fresca i despreocupada que marida a la perfecció amb aquest plat ple de sabors. Aquest vi, acompanya el nostre plat donant-li més potència i netejant el paladar. Les notes a pebre blanc i fruita confitada junt amb un pas per boca ple de frescor aromàtica i una lleugera untuositat, que equilibra tots els sabors creant una harmonia entre el vi i el plat.

Salut i vi. ✨

COM ÉS LA NOVA PLAÇA U D'OCTUBRE?

“L'arquitectura tracta realment sobre el benestar. Crec que la gent es vol sentir bé en un espai... D'una banda es tracta de refugi, però també es tracta de plaer.”

Zaha Hadid

Aquest mes ens centrem en el projecte urbà més nou del poble: la plaça del U d'Octubre (on hi havia l'antiga caserna de la Guàrdia Civil). La plaça està ubicada entre el Parc de Vallmora i la Plaça Nova de les Dones del Tèxtil, tres àmbits molt diferents entre sí. Els autors són de Barcelona i són coneguts pels seus dissenys senzills, amb gust i sensibilitat per l'entorn. L'arquitecta la conec per haver estat professora mentre jo era alumna i en tinc bones referències.

En aquest cas, la intervenció urbana contempla dos edificis nous d'habitatges de protecció oficial, locals, aparcaments i trasters i la urbanització de la plaça amb la conseqüent pacificació dels carrers adjunts (veure fotomuntatge). Per tant, és un projecte on es percep clarament que s'ha dissenyat de manera integral.

Efectivament, en visitar la plaça el primer que destaca és el to de color blanc trencat que engloba tot el conjunt. Les diferents peces del maó blanc s'adapten tant als edificis com als paviments i als volums de la plaça. Fins i tot el mateix pla inclinat

de l'escalinata i les gelosies de les façanes es destaquen pel joc d'ombres que genera l'intercalat del maó. Aquestes combinacions magistrals d'un mateix element que conformen textures variades demostra la delicadesa i la dedicació que s'ha tingut en el disseny i en l'execució del projecte.

El gran encert de la intervenció és aprofitar el desnivell de la parcel·la i transformar-lo en dues places connectades per una escalinata. Aquestes places tenen atmosferes diferents: una més oberta i pública a nivell de carrer i l'altra està a nivell de l'entrada dels habitatges amb un caire més privat i veïnal. El desnivell també s'aprofita per donar accés a l'aparcament pel carrer de darrera i, amb accés a la plaça, hi ha dos locals que queden mig soterrats.

Un detall bonic del projecte és que les dues plantes soterrani de l'aparcament estan connectades a l'espai públic degut a les dues obertures que hi ha i que formen un triple espai. Amb aquest gest es genera una ventilació natural al mateix estacionament i, apart, es mostra com és l'estructura interna del projecte.

En general, hi ha una bona proporció amb el paviment permeable (que absorbeix la pluja) i el paviment transitable. Els gestos sinuosos i orgànics de les jardineres al voltant dels edificis combinats amb els balcons que donen a l'aparcament, fan que la circulació per l'espai sigui amena i suau.

Cal destacar que la il·luminació escollida s'adapta als diferents espais: fanals de gran escala per la zona de la plaça més oberta; fanals d'una dimensió més reduïda pel carrer Ciutat Reial i uns punts de llum al terra en l'accés als habitatges generant més calidesa.

La integritat del projecte rau en haver-lo pensat com un tot i en entendre l'escala dels edificis de l'entorn. És a dir, la decisió de partir el volum unitari, que marcava el planejament (segons el PGOU), en dos, genera una millor adaptació al context de cases unifamiliars. És un bon exemple de com l'arquitectura dels edificis condiciona directament

al disseny de l'espai públic. Vull destacar el detall d'incorporar persianes enrotllables de fusta per fora el vidre (què més útil i barat que això, per protegir-se del sol de manera natural?) i evitar les caixes de persianes enrotllables interiors que són un pou de ponts tèrmics i no resguarden del calor. M'anoto a fer una oda per recuperar l'ús de les persianes enrotllables exteriors.

Projectes integrals com aquests ens fan recordar que hi ha arquitectura i urbanisme de bona qualitat al nostre abast sense pressupostos més elevats ni més complicacions. Només fa falta motivació, sensibilitat i percebre què necessita l'espai. Aquest cas, també és un bon exemple de com dissenyar l'accessibilitat en l'espai públic sense tornar-nos bojós posant rampes i baranes per arreu: s'accedeix als habitatges pels carrers de darrera a nivell i l'escalinata té només una barana senzilla i amb un sol passamà al centre. No fa falta més.

Personalment crec que hi ha altres temes de base a revisar, com poden ser la definició de la volumetria i la seva ubicació ja que genera molta ombra en la zona nord de la plaça, fet que origina que els habitatges que hi donen la cara no tinguin sol directe a l'hivern. Aquest tema ve determinat

per la volumetria que s'hi indica en el pla general d'ordenació. També podríem qüestionar la distribució interior dels habitatges (es pot consultar els plànols directament per internet) ja que un mateix disseny no pot tenir el mateix confort amb diferent orientació, però això és un tema complexa ja que el preu per metre quadrat mana sobre el disseny. També anoto fer un especial orientació a solars i habitatges.

Una altra qüestió que em surgeix en veure aquest projecte són els criteris de disseny en l'espai públic. En aquest cas, la pavimentació és de color blanc, en altres zones del poble és de color gris, i en alguns carrers pacificats d'Ocata hi ha el color marró del mateix maó. La il·luminació també és ben variada depenent de cada projecte i els elements urbans com els bancs i d'altres també canvia. Com podríem estipular uns criteris de base pel disseny de l'espai públic al Masnou?

Ens convido a passejar i a contemplar aquest nou projecte.

Què hi descobrim? Com ens sentim recurrent aquest diferents desnivells? Què ens agrada i què no? Quines novetats ens sorprenen? *

L'ESPOLI FISCAL DE CATALUNYA

Què fa l'estat amb els impostos de Catalunya? Se'n queda un tant per cent i es compromet a **retornar-ne** una part en diners i una altra en infraestructures i serveis.

Per què es queixa Catalunya? Perquè Espanya no compleix el tracte i això provoca un **deute històric** de 456.000 M d'€ (calculat de 1982 a 2022). L'Estat deu uns 55.000 € a cada català. Catalunya rep un tracte **discriminatori i insolidari**.

Com se'n diu d'això? *Espoli fiscal.*

Quants diners són anualment aquest deute històric? 22.000 mil M (aproximadament un 10% del PIB català anual) Uns 3000€ per persona l'any.

Què és el PIB (Producte Interior Brut) català? Tots els diners en brut que es **generen a Catalunya**.

Què és el pacte fiscal? Que Catalunya tingui la **clau de la caixa** i **recapti i gestioni tots els seus impostos**.

Quin benefici obtindria Catalunya amb el pacte fiscal? 22.000 mil M més **cada any per a serveis com salut, educació, serveis socials i infraestructures**.

On van a parar aquest 22.000 mil milions? A la **Dimensió Desconeguda**

Com es pot solucionar? **IN, INDE, INDE-PEN-DÈN-CI-À!**

Endavant,
sempre endavant!

assemblea
El Masnou

BMG-1

L'ESTRELLA SOLITÀRIA

Joan Maresma i Duran

Ja fa uns quants anys que no segueixo amb gaire atenció el futbol, tot i que aquest esport ens hauria de fer reflexionar:

Poques coses fan que milions de persones saltin d'alegria a casa seva o als estadiis –s'han convertit en llocs de rics; el preu de les entrades és absurd– per quelcom en el qual no participen i que no els afecta gens ni mica –el meu salari no puja quan el Barça guanya ni baixa quan perd; els gladiadors moderns guanyen quantitats de diners que són amorals–, potser en l'humor dels dilluns en algunes persones. És inexplicable. Pot ser semblant a la literatura, al cinema, a la música, que

els brasilers van començar perdent en un partit d'una altra època.

Quan vaig arribar al Brasil el 2004, vaig decidir que el meu equip seria el Botafogo, l'equip de Garrincha (1933–1983), l'extrem de les comes tortes, l'esportista conegut com "a alegria do povo", l'alegria del poble. A Atenes era de l'AEK, a Beirut el futbol quasi no existia i ara visc al –diuen– país del futbol.

Durant vint anys, el Botafogo no ha guanyat res de gran importància i a la temporada 2023 va deixar escapar un avantatge de catorze punts per acabar cinquè. El 2024 va ser diferent. El títol inèdit de la copa Libertadores –va jugar amb un jugador menys des dels trenta segons contra l'Atlético Mineiro a Buenos Aires el passat 30 de novembre– va ser una mena de reparació històrica: la samarreta del 7 de Mané Garrincha va lluir en Luiz Henrique –sembla que el Barça està interessat en aquest jugador– i Sud-Amèrica, finalment, va veure l'estrella solitària brillar en una gesta èpica al Monumental de la capital argentina.

El títol del campionat brasiler, conegut com a *Brasileirão*, va trencar un dejuni de vint-i-nou anys i va arribar a la temporada següent, en la qual "O

ens emocionen: llibres, pel·lícules, cançons que ens fan riure o plorar o que ens deixen amb la pell de gallina.

Els que teniu uns quants anys –com jo– segur que recordeu una sèrie de dibuixos animats que es deia "Fútbol en acción" i segur que en recordeu el protagonista, Naranjito. En el ja llunyà mundial celebrat a Espanya el 1982, jo tenia dotze anys. Un episodi va parlar del campionat celebrat a Xile el 1962. Fa seixanta-tres anys, la *canarinha* es va proclamar campiona al país andí i l'heroi d'aquella copa va ser l'extrem del Botafogo, Garrincha. També eren de l'equip *carioca* Nilton Santos, Didi, Amarildo o Zagallo. Em veig a mi mateix recordant Garrincha als meus dotze anys. Però no ho puc assegurar ja que les imatges d'aquella copa del món les he vist diferents vegades i a diferents edats. Recordo la final, Brasil–Txecoslovàquia, on

Glorioso" –així és conegut el Botafogo– va deixar escapar un avantatge enorme. La desconfiada afició, la *torcida*, va patir, va persistir i va acabar cridant de ràbia en l'últim partit d'una temporada molt igualada en una redempció espectacular. El títol va arribar el dia 8 de desembre.

El cansament de tot l'any 2024 els devia passar factura ja que l'equip va fer el ridícul a la Copa Intercontinental pel desembre.

Deia el gran Javier Marías que el futbol és la recuperació setmanal de la infantesa. Una activitat en la qual sempre s'ha de guanyar i en la qual hi ha molt poc temps per disfrutar dels èxits. Potser com la vida: als entrenadors els pregunten pel proper títol, als escriptors pel proper llibre, als cantants per la propera gira, a les mares que acaben de ser-ho pel segon fill... ✱

CICLE DE CONFERÈNCIES

SOBRE LLIBRES DE JOAN MURAY

Seguim amb el cicle de conferències, a càrrec del nostre Vocal de Cultura a la Sala Expositiva de La Calàndria.

Segona conferència, dissabte, 22 de febrer, a les 18:00 h.

Versarà sobre els següents llibres, editats per la Generalitat de Catalunya:

Histories de la Vila...del Masnou (1r, 2n i 3r volums)

Aquests volums de Histories de la Vila, va néixer de la necessitat d'aplegar uns centenars de històries, que havien anat apareixent al llarg dels anys al nostre butlletí. És un recull, catalogat per temes, com ara la vila, carrers, places, costums, esglésies, guerra, marina, capitans, biografies, etc. Està a punt d'aparèixer el 4t volum.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-yoga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com

tel. 695 389 304

Lloc Gent del Masnou -

c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

c/ Doctor J. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou - C.I.F. G58507120
Tel. 679 036 893 • gentdelmasnou@gmail.com • www.gentdelmasnou.cat

CONVOCATÒRIA DE LES ASSEMBLEES DE SOCIS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA 2025

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les **Assemblees Generals Ordinària i Extraordinària** per al **diumenge 6 d'abril del 2025, a les 12 del migdia**, al local social de l'entitat, carrer Doctor Josep Agell, núm. 5.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA. PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA:

- 1) Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària del 2024.
- 2) Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2024 (*)
- 3) Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2025 (*)
- 4) Presentació de la memòria de l'any 2024 i projectes per al 2025.
- 5) Sugeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2024 i el pressupost del 2025 seran des del dia 5 de febrer de 2025 a disposició de tots els socis al local social, per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts, fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA. ORDRE DEL DIA:

Punt únic: Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal no adscrit (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, de la Junta Directiva o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens electoral de socis restarà a la Secretaria de l'Associació per a consulta dels socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, *Manel Pérez i Colomera*, President de Gent del Masnou

27 DE FEBRER, DIJOURS GRAS COQUES DE LLARDONS DE LES PASTISSERIES DEL MASNOU

PASTISSERIA
DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4
El Masnou
93 555 04 60

david
patisser

MMACE02 (Millor Mestre Artesà Xocolater d'Espanya 02)
Medalla de bronze MMAPE03 (Millor Mestre Artesà Patisser d'Espanya 03)
Mestre Patisser
Finalista (Millor Pasta té d'Espanya 15)

Navarra 100 • 93 555 34 75 • El Masnou
patisseria@davidpatisser.com • www.davidpatisser.com

La Moreneta

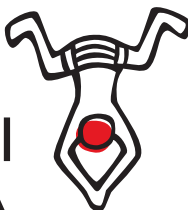

PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

ESTUDI
SANTIELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

HEU VIST
EL WEB?

← CLICA

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com 699 775 558